

да ся оплакувамъ напротивъ насрчвахъ ся да търпѣк до край това испытаніе. Имахъ даже и леснинѫтъ да прѣкратѣк това страданіе. Познавамъ двоица, троица гостииницы, и многажди, когато бѣхъ богатъ, влѣзвалъ съмъ безъ страхъ въ гостииниците имъ безъ да имъ плащамъ, като съмъ си забравялъ кысѣйтъ; дѣто ще ся каже лесно ми бѣше да направїк и днесъ сѫщото, нито ми бѣше твърдѣ мяично да заемж петь франгж въ Парижъ. Но таквъзъ срѣдства, срѣдства на злочестинѫ и повече на измамѫ, ми сѫ умразни; твърдѣ хлѣскава а стѣпката на сиромаха, ако прибѣгне до тѣхъ, и за това не искамъ даже ни да гы опытамъ; прѣпочитамъ да изгубїк честностьта си а не честолюбietо си, защото то украсява и възвишава онѣзи простж добродѣтель. И понеже много-пъти съгледахъ съ колко ужаснѫ леснинѫ дыханіето па злочестинѫтъ а още и самото това просто приближаваніе па утѣсненіето, увѣдава и униизва, това прѣкрасно чувство на почтенныйтъ человѣкъ и въ самытѣ най-благоразумни души, внимавамъ себе си съсъ строгость, и отблъсвамъ като павѣтни и самытѣ тѣзи пай-невинни доварянія па съвѣстътъ. Когато наставатъ усилии врѣмена, не трѣба да пріучвамъ душитъ си да ся уводя; доста ѝ е природната ѝ наклонност къмъ това.

Уморяваніето и студътъ мя принудихъ да ся завърна по дълбокж вечерік у дома си. Понеже